

lig nært. Det er nemlig det, at Sagen dog vistnok naturligt maatte siges at henhøre under Indenrigsministeriet, hvorimod Overpolitibestyrelsen aabenbart nærmest hører under et andet Ministerium, saa at der altsaa var flere Momenter, som gjorde, at jeg troede, at det ikke var tilstrækkeligt, at Sagen ordnedes ad administrativt Bei. I ethvert Tilfælde maa jeg ansee det for heldigere, at man her i Thinget mener, at visse Sager kunne afgjøres ad administrativt Bei, som Regjeringen mener heller burde afgjøres ad legislativt Bei, end om det omvendte fandt Sted. Naar den ærede Landssthingsmand har Betænkelighed ved den Bemyndigelse, paa hvis Meddelelse dette Lovudkast gaar ud, saa skal jeg derved bemærke, at det ingenlunde er sjældent, at der gives en saadan Bemyndigelse, som ser noget ubegrændset ud, til at ordne et iøvrigt meget begrændset Forhold. Jeg skal her erindre om et Tilfælde, der just falder mig ind, nemlig den Myndighed, der blev givet Regjeringen til at ordne Overformynderivæsenet for Kjøbenhavn, indtil en Lov derom kunde gives. Der kunde nævnes flere Exempler i forskjellige Retninger. Jeg siger ingenlunde dette, for at gjøre Indsigelse mod, at der her gives nærmere Bestemmelser. Jeg maa efter de Erklæringer, som ere afgivne af de Mænd, som jo nærmest færdes i disse Forhold, ansee det for noget betænkeligt at give Tollen aldeles løs, slet ikke at give nogen Regel; men paa den anden Side kan jeg ikke gjøre den ringeste Indsigelse mod, om den ærede Landssthingsmand f. Ex. vilde være mig behjælpelig med i saa Henseende nærmere at formulere de Punkter, hvorom han meente, at der udtrykkelig burde optages Bestemmelse i Loven, idet saa det Dvrigte vilde være overladt til regulativmæssige Bestemmelser.

Da Ingen videre begjærede Ordet, skred man til Afstemning, hvorved Sagens Overgang til anden Behandling eenstemmig vedtoges ved 29 Stemmer.

Lehmann: Da det efter Sagens Stilling for Diebliffet nærmest vil komme an paa, om man ved Conference med den ærede Indenrigsminister kan udpege de enkelte Punkter, i

hvilke Lovgivningsmagtens Samtykke formeentlig er nødvendig, og som det kan være i Sagens Interesse strax at tage en Bestemmelse om, troer jeg, at det vil betragtes som en Selsfølge, at det er hensigtsmæssigt at nedsætte et Udvalg. Jeg skal foreslaae, at dette kommer til at bestaae af 3 Medlemmer.

Bed den derpaa foretagne Afstemning vedtoges det eenstemmig med 30 Stemmer, at et Udvalg skulde nedsættes, og da intet andet Forslag fremkom om Medlems Antallet af samme, antoges det for Forsamlingens Mening, at det skulde bestaae af 3 Medlemmer.

Man gik derpaa over til den næste Sag paa Dagsordenen: første Behandling af Udkast til Lov om en Udvidelse af det Silkeborg Handelsplads ved Regulativ af 20de Marts 1855 § 1 tillagte Landdistrikt*).

Da Ingen begjærede Ordet, afstemtes Sagens Overgang til anden Behandling, hvilken vedtoges eenstemmig med 30 Stemmer.

Formanden: Endringsforslag, som maatte ønskes stillede til denne Sags anden Behandling, bedes afgivne inden imorgen Aften.

Den næste Sag paa Dagsordenen var: første Behandling af Udkast til Lov om Afløsning af Forpligtelsen til at erlægge Broforn og Bropenge**).

Sang: Det forekommer mig, at man, ved at gjøre det foreliggende Udkast til Lov, vil komme til at gaae den private Broeier for nær. Jeg er af den Mening, og jeg er vist ikke den Æneste, der har den, at, naar man vil expropriere, naar man vil fratage en Mand en Eiendom, maa man være meget vaersom for ikke at gjøre ham Uret, man maa paasee, at han faaer den Erstatning, som han kan tilkomme. Dette forekommer mig imidler-

*) Udkastet findes i Anhang A.

***) Udkastet findes i Anhang A.